

og altsaa nedlægger en ganske vist mild Indsigelse mod at følge den Ordre, som bliver given om at passere Gaden. Og de Slutninger kan man jo drage ud af den Skrivelse, som her foreligger. Jeg mener derfor, at der vilde være grundet Anledning til at give en ny Forklaring paa denne Skrivelse, saaledes at det kom til at staa lidt mere tydeligt over for de Herres Befalingsmænd, at der ogsaa skulde tages Hensyn til Publikum, og at det ikke alene for de nævnte militære Vagter eller Patrouiller gælder om at skaffe sig hurtig og øjeblikkelig Respekt og Lydighed. Den ærede Krigsminister har jo bl. a. som en af sine Opgaver den at søge at gøre Hæren populær. Jeg tror, at dersom den Slags Affærer, som der foregik i Aalborg sidste Nytaarsaften, ret ofte gentager sig, vil det ikke bidrage til at gøre Hæren populær. Jeg tror derfor, at den ærede Krigsminister i egen Interesse skulde søge at tilvejebringe en over for Befolkningen mere human Fortolkning af de Love og Vedtægter, som eksistere; det vilde vist ogsaa være af Interesse for den Sag, som han særlig har sat sig til Opgave at arbejde for.

S. Sørensen: Da vi i 1900 forhandlede om Redningsvæsenets Ordning her i dette Ting, havde jeg Lejlighed til udføreligt at udtale mig om denne Sag, og jeg skal derfor ikke her komme ind paa denne Sag. Der er paa det foreliggende Finanslovsforslag stillet Forslag til Forhøjelse af Lønningerne for Mandskabet ved Redningsvæsenet, og jeg vilde gerne bringe min Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han har lyttet til de Røster derovre fra om, at Lønningerne vare for smaa. Jeg kunde maaske gerne have undladt det, da der er andre, der have gjort noget lignende, men da der ikke er mindre end 5 Redningsstationer paa Kysten af den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, har jeg for at undgaa Misforstaaelse alligevel villet sige dette. Jeg vilde derhos sige til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke vilde finde det rimeligt, at Baadsmændenes Løn forhøjes noget mere end foreslaaet her paa Finanslovsforslaget. De ere jo lige saa godt med i Baaden og sætte lige saa vel de-

res Liv i Vove, som f. Eks. Formanden og Føreren. Jeg skønner ikke, hvorfor der skal være en saa stor Forskel paa Lønnen som her foreslaaet, men, som sagt, derom kunne vi jo tales ved, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han har gjort Alvor af at stille Forslag i den nævnte Retning. Det at være ansat ved Redningsvæsenet, især det jydsk, er jo ikke noget almindeligt Arbejde og kan ikke sammenlignes med andet Arbejde med Hensyn til den Betaling, der skal gives. I Fredstid er der jo intet Sted, hvor Livet sættes mere i Vove end netop under Redningsforsøg ovre paa Vestkysten, og derfor er det ikke mere end billigt, at der tages særligt Hensyn til disse Folk, som gøre denne farefulde Gerning, der ogsaa undertiden har en skadelig Indflydelse paa deres Helbred. Derfor maa der ogsaa tages et ganske andet Hensyn til disse Folk, end naar man ellers fastsætter Lønninger. Jeg er ogsaa glad ved, at Ministeren har tænkt paa de gamle, som ikke længere kunne tage Del i Redningsarbejdet, idet han har foreslaaet, at de skulde have en lille Pension eller Efterløn, eller hvad man nu vil kalde det, og at han ligeledes har tænkt paa Enkerne efter Mænd, som have deltaget i Redningsarbejdet derovre, saa at deres lille Pension efter Forslaget skal forhøjes. Der er jo i den Anledning stillet et Forslag om Forhøjelse paa i alt 10,000 Kr., og ogsaa dette vil man være taknemmelig for derovre. Sagen er jo ogsaa den, at dette Arbejde ikke alene udføres for vor egen Skyld, men at vi ogsaa have en Forpligtelse over for andre Nationer til at holde vort Redningsvæsen i god Orden, saa at Sagen i Grunden er mere international. Det har jo stor Betydning, at man ved, at vore Kyster baade ere velbelyste ved Fyr, og at der ogsaa findes et veludviklet Redningsvæsen paa vore Kyster, thi da tør Skibe, tilhørende andre Nationer, dristigere nærme sig vore Kyster og færdes i vore Farvande. Naar alt dette tages i Betragtning, er det givet, at der efterhaanden bør tages mere Hensyn til de Folk, som ere ansatte ved Redningsvæsenet og især ved Redningsbaadene. Foreløbig kan man vistnok nu nøjes med det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister fremkom med,